

nkaži svojemu svetemu angelju, naj te darove na svojih rokah zanese na visoki altar tvojega božjega veličastva.“ Odkritosrčno povem, danes sem pri sv. meši samo za-se govoril; to sicer ni bila tolika sebičnost, ampak zavest, da sem sam najbolj potreben Marijine pomoči. Po spominu za mrtve sem mislil na svojo nepozabljivo mater, ki danes v nebesih obhajajo svoj god.

Ob deveti uri je služil skupno sv. mešo za avstrijske romarje mil. g. Vanutelli, nadškof in papežev poslanec iz Lissabona. Služila sta mu pri sv. meši dva zala fanteka, ki sta imela modre talarčke in na glavi okrogle modre kape, kakor škofi. Ta obleka se jima je tako lepo navdala, da so nek slovenski župnik, ki so v kratkem postavili lourdeski Mariji prelepo cerkvico v svoji župniji, rekli: takovo obleko bodem jaz tudi svojima ministrantom kupil. Mar jo že imata!

Poglejmo si nekoliko notranjo lepoto cerkve. Krasni veliki altar iz belega marmorja izdelan nosi z zlato krono oventano podobo lourdeske Matere božje. Veliki altar in presbyterij (prostor za duhovnike) je omrežen z bronasto pozlačeno lično mrežo. Nad velikim altarjem visi eden veliki luster, okoli njega visi trinajst manjših in troje še bolj malih lustrov. Razven teh so še na štirih voglih presbyterija štirje veliki stoječi lustri. Kedar se vsi lustri užgejo, gori tedaj gotovo do tisuč sveč na čast Mariji, ki nam je rodila „luč sveta“. Razven tega še gori večna luč v edennajstih svetilnicah noč in dan pred altarjem.

Koliko pa je dragih bander razobešenih po stenah in visečih visoko na oboku! Pet do šest sto bi jih gotovo naštel. Vsak vé, da je bandera podoba vojske in zmage. Romarji se hočejo vojskovati zoper svet in hudiča ter ju zmagati, kakor je tudi Marija brez madeža spočeta, kači glavo zdrobila.

Brez broja je tudi src, ki so po cerkvi razobešana. Nekatera so zlata, druga srebrna, tretja pozlačena, zopet druga steklena; nekatera so z biseri okinčana. Gotovo je več tisuč takih src. Srca pomenijo ljubezen tistih do Marije, kateri so si tukaj sprosili, bodisi telesnih, bodisi duhovnih milosti, pa še bolj — menim jaz — pričajo o Marijini ljubezni do nas. Med srci visijo po stenah tudi druge reči. Komu je Marija roko ozdravila, je dal iz lesa ročico napraviti, komu je nogo zacelila, je dal nogico napraviti ter jo je ondi za spomin obesil. Vojaki so darovali meče, puške, častne svetinje itd. Posebno me je zanimal venček, katerega je neka deklica po prvem sv. obhajilu ondi obesila. Zraven je napis: Marija, zdaj ti ta venček darujem; — da mi ga v nebesih vrneš, pričakujem.

(Dalje prih.)

Smešnica 43. Janez: „Tonček, kaj res, da se ženi tvoja sestra?“ Tonček: „Anica se

ženi.“ Janez: „Ali je ženin še mlad?“ Janez: „Bo že koj, saj še lazi nima.“

Razne stvari.

(Od železnice.) Na progi južne železnice z Dunaja v Trst in na robe imajo od dne 25. t. m. tudi brzovlaki, ki gredo po dnevu, vagone 3. razreda in se torej človek, ako je sila, za manjši denar pelja s tacim vlakom.

(Čudno veselje.) Mož, v čegar rokah je osoda „D. W.“ v Celju, si mane v zadnji številki samega veselja roke, češ: bindiš-šola šolskih sester ima vsak mesec do sto goldinarjev primanjkljaja. No mi menimo, da mož nima veliko uzroka za svoje veselje, kajti prvič to ni po vsem resnica, drugič pa se človek le čudi lahko, da še stoji ona šola na tako trdnih nogah, da si nima druge podpore, kakor kar ji dadó dobrotljive roke.

(Tatvina.) Uno noč so J. Golobu, kmetu pri sv. Janžu, nepoznani tatje ukradli voz ali ker jim samo z njim ni bilo pomagano, zato so šli naravnost k sosedu J. Mrlaku ter mu odgnali dva žrebca s hleva. Le-ta so napregli pa se veselo spustili proti hrvaški meji. Doslej jih še niso ujeli.

(Volk v hlevu.) V noči od 15. do 16. t. m. se je volk vtihotapil pri nekem kmetu blizu Il. Bistrice v hlev ter je grdo razčesal 4 ovce, več drugih pa je ranil.

(Sejem.) Na živinskem sejmu so zadnji petek imeli v Mariboru veliko živine pa tudi kupcev je bilo precejšnje število izlasti za junce in krave. Cena se je nekaj vzdignila. V Celju pa se s sejmom na Uršulino nič kaj ne hvalijo. Prignalo se je sicer še precej živine, ali kupcev ni bilo za njo.

(Obč. tajnik.) V Gornjem Dravberku na Koroškem je obč. tajnik E. Pichler dobil veselje pognati se po svetu. Da bi pa ne trpel potoma gladú ali žeje, vzel je še na naglem 600 glđ. obč. denarja seboj, a dalje, kakor do Gradca ni prišel. Ker mu je že ondi zmanjkalo cvenka, pojde sam k policiji v Celovcu ter jo prosil — stanovanja.

(Samomor.) V Škoflji vesi pri Celju se je neka kmetica, pri Gornji sv. Kungoti pa nek viničar obesil. Pri obeh je bilo slabo gospodarjenje krivo žalostne smrti.

(Dac v najem.) Dac se daje v najem dne 30. oktobra t. l. v teh-le krajih: Straden, Leitersberg, Selnica, Sv. Lenart v slov. gor., Sv. Benedikt, Gornja Voličina, Ptuj, Vurberk, Sv. Marjeta, Rogatec, Slatina, Kozje, Koprivnica, Sv. Peter pri sv. Gorah, Gornji grad, Brašlovce, Sevnica, Videm, Bizeljsko, Ormož in Mihovca.

(Vseučilišče.) Na vseučilišču v Gradcu je vseh poslušalcev 1209, največ je juristov 500,

za tem medicincev 444, najmanj pa je modroslovcev, 67, in farmacevtov, 87. Bogoslovcev pa je 111.

(Duhovne vaje.) V župni cerkvi na Zibiki, ne pa v nje večji podružni cerkvi na Tinskem, bodo sedaj duhovne vaje. Tako hoče okr. glavarstvo v Celju.

[Učiteljske spremembe.] Na novo nameščeni so marib. učit. kandidatje: G. Šim. Gajšek v Vidmu, g. P. Kresnik pri Novi cerkvi in g. Franc Rauter v Brežicah.

(Šolsko društvo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda snuje se v Račah pri Mariboru. Iz Hotinje in Orehove vasi, potem iz Brezulj in Podove pričakuje se precej udov.

(Vabilo.) Celjsko učit. društvo ima v četrtek, dne 11. novemb. t. l. ob 11. uri dopoldne v celjski okoliški šoli svoj mesečen zbor. Dnevni red: a) Zapisnik. b) Društvene reči, c) Poročilo o IV. dež. učit. konferenci štajerski, poroča g. A. Brezovnik. d) O varstvu živali, gov. g. Ig. Zupan. e) Nasveti. — Za obilno udeležbo prosi uljudno odbor.

(Uboj.) Cedermana Franca mlajšega so v jutru 19. t. m. našli ubitega ob gorišniški cesti. Ubil ga je njegov svak Simon Feguš, ki se je tudi hitro sodnji sam naznanil. Lehko bi rekli: kakor življenje, taka smrt; vendar rajše recimo: „Bog bodi usmiljen grešniku!“

(Imenovanje.) Kn. škof. duhovni svetovalci so postali: č. g. dr. Avguštin Kukovič, prof. bogoslovja in podravnatelj v duh. semenišču; č. g. dr. Ivan Mlakar, prof. bogoslovja in vodja v dij. semenišču; č. g. dr. Jože Pajek, profesor na c. kr. veliki gimnaziji — vsi v Mariboru; č. g. Ivan Skuhala, župnik v Ljutomeru in č. g. Ivan Šribar, dekan v Škalah.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Jože Črnko gre iz Jarenine v Lembah, č. g. Matija Frece pa iz Ponikve k sv. Vidu pri Valdeku za provizorja. Č. g. Anton Inkret pride iz St. Jurija na Ščavnici za kaplana na Ponikvo, č. g. Fr. Šalomon pa iz St. Jakoba v Slov. gor. k St. Juriju na Ščavnici.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg.: Črnenšek 11 fl., Inkret 5 fl., Šupančič 5 fl., Prešern 3 fl., Turkuš, Rančigaj, Verk, Zabukovšek in Stolec po 1 fl.

Zahvala.

Za izkazano sočutje vsled smrti nepozabljivega brata Pavla, učitelja na Teharjih, kakor tudi za mnogoštevilno udeležitev pri pogrebu se vsem, posebno č. gospodoma duhovnoma Frankolskemu in Špitaliskemu, č. g. župniku Kosu za tolažljiv govor, in gospodom učiteljem za ganljivo nagrobnico pristrčno zahvaljuje

Pišce, 27. oktobra 1886.

Jos. Kranjc,
kaplan.

Podučiteljska služba

na dvorazrednici pri sv. Lovrencu na Dravskem polju, 4. plačilnega razreda in s prostim stanovanjem, se umešča. Prosilci nemškega in slovenskega podučevanja zmožni, naj svoje prošnje vložijo do konca decembra t. l. pri krajnem šolskem svetu.

Okrajni šolski svet v Ptuju,
dne 22. oktobra 1886.

1—3

Predsednik.

Piccoli-eva esenca za želodec
katere pripravil
G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.
 Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, hodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.
 Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gid. 36 novc.
 Pri večem številu dobi se primeren odpust.

Ta esenca postala je vsled svoje čudodelnosti vseljno poznato domače zdravilo. Ni ga več na svetu zdravila boljšega za želodecve bolezni kakor je ravno ta esenca. Tisuče in tisuče bolnikov je po njej že okrevalo; da je to sredstvo res neprocenljive vrednosti potrjujejo najučenejši zdravniki in veliko preč. gosp. duhovnikov. Vsakdo, ki je le enkrat že rabil to zdravilno esenco, se je z velikim veseljem prepričal sam, da je ta esenca iz lekarnice Piccolijeve pri „angelju“ edino najboljše zdravilo, kolikor se jih je izumilo in se jih priporoča.

Gosp. G. Piccoli, lekar v Ljubljani.

Pošljite mi 20 steklenic izvrstne esence za želodec, katero sem z uspehom zapisal za zastarane bolezni v želodcu.

Pri sv. Ani na Horvatskem.

Dr. M. Zelič, zdravnik.

Blagovolite mi po poštnem povzetju poslati 36 steklenic svoje izvrstne esence za želodec, katere se po pravi imenuje „roka božja“.

V Sušnjevi v Istri.

J. Pflieger, župnik

Potem, ko je moja gospá začela se zdraviti z Vašo esenco zboljšala se je trajajoča bolezen proti vžiganju rodnih udov, da se je v kratkem času popolnoma omladila.

Vicinada v Istri.

Patelli, lekar.

Po naključni dobil sem Vašo zdravilno esenco in čutil sem po triletni bolezni v želodcu tako olajšanega, da ravno sem še le eno steklenico zaržil. Prosim Vas tedaj pošljite mi še 12 steklenic.

V Mariboru.

G. Hammer.

2—30

v delavnici južne železnice.

1 stekl. 15 kr. Dépôts v Mariboru lekar Bancalari, v Graden Eichler in Nedved, v Celju Kupferschmid, v Celovcu Thurwald, v Beljaku Scholz, v Tarvisu Siegel.

Službo obč. tajnika

išče mož, ki je že 17 let isto opravljal, nemškega in slovenskega jezika popolnoma zmožen in ima dobra spričevala. Ime pové vredništvo „Slov. Gospodarja.“

2-2